

Stockholms UFO-nytt

Stockholms UFO-förenings Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål 2008 Nr 3

God Jul och Gott Nytt År

Stockholms UFO-förening

C/o Svante Lilja
Rålambs väg 8
196 31 Kungsängen

Telefon: 0761 429 660

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Svante Lilja

Stockholms UFO-nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3nr/år

Medlemsavgift:	Helår 1/1-31/12	Halvår 1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-nytt Postgiro 440 19 83-4	150:-	80:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-nytt Postgiro 440 19 83-4	110:-	60:-

Om du är intresserad av att få mer UFO-information kan
vi rekommendera att du prenumererar på:

UFO-Aktuellt	postgiro 50 50 60-4	220:-/år löpande
UFO Raden/Rapportnytt	postgiro 50 50 60-4	120:-/år löpande

Läs mer på www.ufo.se

Den stackars julbocken...

...har bara fyra ben att stå på. Vår verksamhet däremot, den har fler ben.

Förkortat består de av:

1. Samla ufointresserade i regionen.
2. Arbeta med uforapporter.
3. Bedriva och främja forskning om ufo.
4. Verka för en seriös diskussion om ufo.
5. Motverka okritiskt tänkande, oberättigad skepsis och blind tro omkring ufo.
6. Höja intresset för ufofrågan (exakt text finns i våra stadgar).

Med alla dessa ben borde vår verksamhet kunna stå riktigt stadigt. Eller? Jodå, men det krävs att vi använder alla ben, jobbar med dem tillsammans och enskilt, annars riskerar vi att föreningen lägger sig ned och somnar in, som en julbock framåt påsk.

Just nu står vi på tre, fyra eller kanske fem ben. Vi samlar ufointresserade, har återupptagit arbetet med rapporter, verkar för en seriös diskussion och arbetar med att höja intresset. De två senare kan man säga kommer av sig självt när du och jag pratar om ufo eller vår förening med människor vi möter. Lite grann av punkt fem, om blind tro etc, brukar också ofta diskuteras tycker jag.

Jamen då så, kanske du tänker, då är det lugnt, bara att sjunka ned i soffan och vänta på att moster ska ta sista pralinen i övre delen av

Alladinasken. Och det tycker jag du gör alldeles rätt i! Men ägna tiden du väntar på moster (eller vem det nu blir som inte kan hålla sig från chokladpralinerna) till att fundera över vilket verksamhetsben du gillar bäst.

Kanske saknar du något som hör till ufofrågan eller som kan ha vår förening som gemensam språngbräda. Då måste du absolut höra av dig till mig eller någon i styrelsen så vi får hjälpas åt att ta fram något bra.

Det kan till exempel vara att "samla på" observatorier, det vill säga besöka olika observatorier i regionen (hur många finns det egentligen i länet?) och kanske göra en liten bildbok eller ett häfte om dem. Du har säkert nån bra idé som väntar på att bli omhändertagen! Inte? Prova en romrussinpralin. Om inte annat så blir du poppis hos barnen som tycker de smakar pest!

Skämt åsido, så behöver föreningen dig. För det är var och en av medlemmarna, med sina tankar och sina idéer och åsikter, som tillsammans gör föreningen till den trevliga förening den är.

Tack för förtroendet att få vara STUFO:s ordförande under 2008.

God Jul och Gott Nytt UFO-år 2009!

Svante Lilja

Innehåll:

Bygg ditt eget ufo!	4
Fältundersökare på kurs	6
En riktig fiskehistoria	7
Pressklipp	10

Bygg ditt eget ufo!

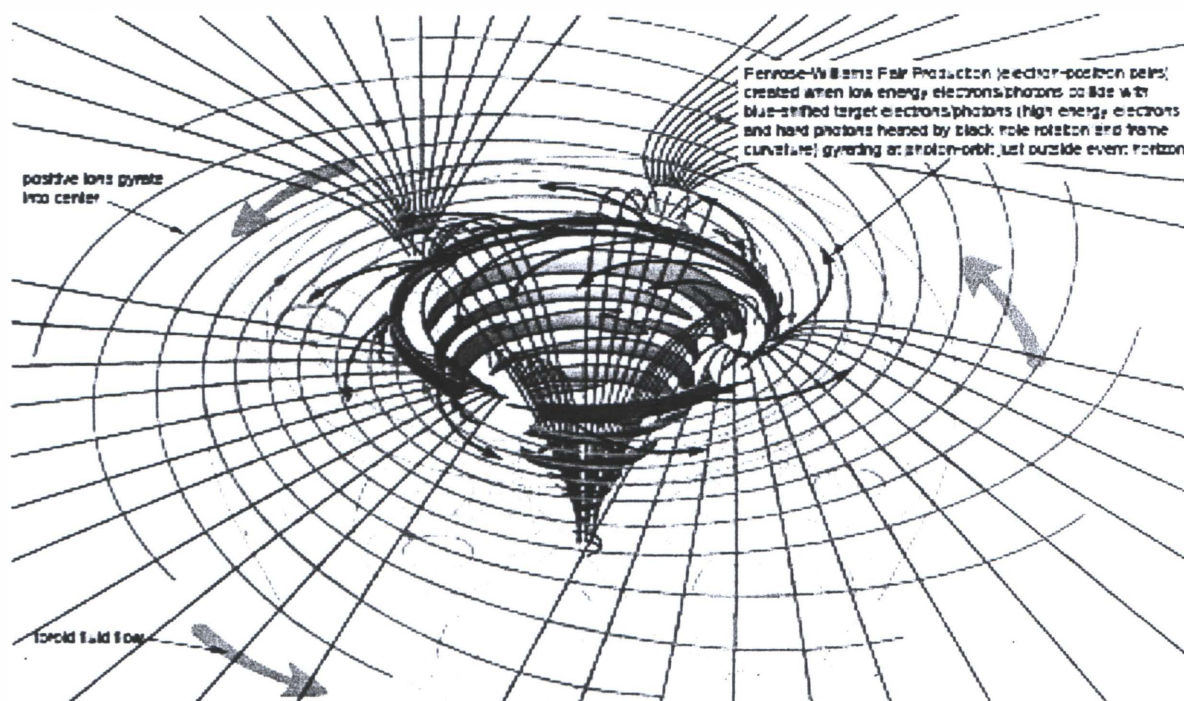
Funderar Du på att bygga ett ufo? Nu finns det en bok som via baklängesanalys av uforapporter och med hänvisning till känd fysik beskriver hur dessa farkoster kan vara konstruerade. Här är ett utdrag, översatt från engelska, som författaren publicerat på nätet.

För att göra en förkortad framställning kommer det att vara gravitet-elektro-magnetisk energi (avgiven atomär gravitationsbindningsenergi och elektromagnetisk energi när atomer splittrats av de motströmmande tvärfälten i cirkelns mynning) som dras ned i den kraftiga magnetiska tratten/kanalen i mitten av farkosten som kom-

mer att säkerställa att den svarta virveln fortsätter att rotera och fylla på sin gravitationskraft. Om du ser på toroidens magnetiska flödeslinjers riktning, särskilt när de passerar genom de fyra sfärernas centrum (se diagram 9), kan du se att när den centrala virveln startas upp med elektromotorisk kraft så kommer också toroiden och resten av farkostens elektromagnetiska utrustning att startas upp.

Detta innebär att allt elektriskt laddat börjar röra sig! Det är på det här viset rörelsemängdsmomentet strålar ut från ett roterande svart hål (det är en av huvudmekanismerna i ett svart håls evaporation, vilket fastslagits av Stephen Hawking, Roger Penrose, Reva Williams,

Brian Punsly och andra). På liknande sätt påverkar tyngdkraften från ett svart hål gasmolekyler på ett sådant sätt vad beträffar förskjutning av de samverkande delarna i vilken atom som helst i omedelbar närhet av det svarta hålet (till exempel inuti dess omgivande ergosfär) att ett elektriskt polariserat moln skapas runt det svarta hålet (utifrån det faktum att nukleoner är mycket mer massiva än elektroner [Bekenstein; Price-Thorne]). Dessa två mekanismer utgör grunden till hur det roterande svarta hålet är "det drivande maskineriet" till kvasarens och pulsarens hur kraft överförs från det svarta hålet till dess omgivande energifält för att forma dessa strålar.

Så, med detta i minnet, det är ROTATIONS- och GRAVITATIONS-krafterna som strålar ut från ufots svarta virvel som används av ET-fysikerna som drivande maskineri i detta ufo. Vad du får ut av det drivande maskineriet bestäms av vad du stoppar in i den. Frågan om hur fysiker kan bättra på den procentiga effektivitet bestäms av HUR DUKTIGA dessa fysiker är på att ta ut energi ur det drivande maskineriet, naturligtvis!

För att förstå hur man tar ut energi ur ett sånt megaeffektivt maskineri behöver du bara titta på vad naturen gör i rymden och förstärka naturens mekanismer, eller så tittar du på Penrose-Williams studier om att utvinna energi från ett svart hål! När, enligt Penrose-Williams process (se diagram 2), dessa högenergipartiklar kolliderar under den motroterande splittringen vid det svarta virvelns mynning där dess protonbana roterar precis utanför händelsehorisonten, vi-

ker en del av energin av rakt in i den svarta virveln, medan en del viker av åt det motsatta hållet och spinner iväg från virveln i en hastighet mycket högre än hos energin som strömmar in i virveln.

Den delade höghastighetsenergin bildar ett roterande fält av laddade partiklar som roterar ut från den svarta virveln, men vad beträffar ufot vars roterande fält är inneslutet mellan dess lägre toroid och dess övre däck (se diagram 5 och 6), som bara är cirka åtta centimeter djupt, resulterar det i Comptoniserande jonisering (SL: invers Comptonspridning) OCH en ytterligare förstärkning när dessa energier passerar genom toroidens magnetiska fält vilket flödar genom samma begränsade volym.

Verkar det vara ett lämpligt garageprojekt, tycker du? Ja, om garaget tillhör SAAB:s flygtekniska avdelning så kan det väl vara spännande att pröva författarens teorier. Det krävs

många och duktiga fysiker och tekniker för att göra något av detta. Men vem vet, i dessa lågkonjunkturtider kanske det finns lämpliga konsulter från Area 51 att hyra till ett överkomligt pris?

ISBN: 978-1-931882-91-0
Titel: GRAVITATIONAL
MANIPULATION OF DOMED
CRAFT

Författare: Paul Potter

Här nedan är två adresser där Du kan beställa boken:

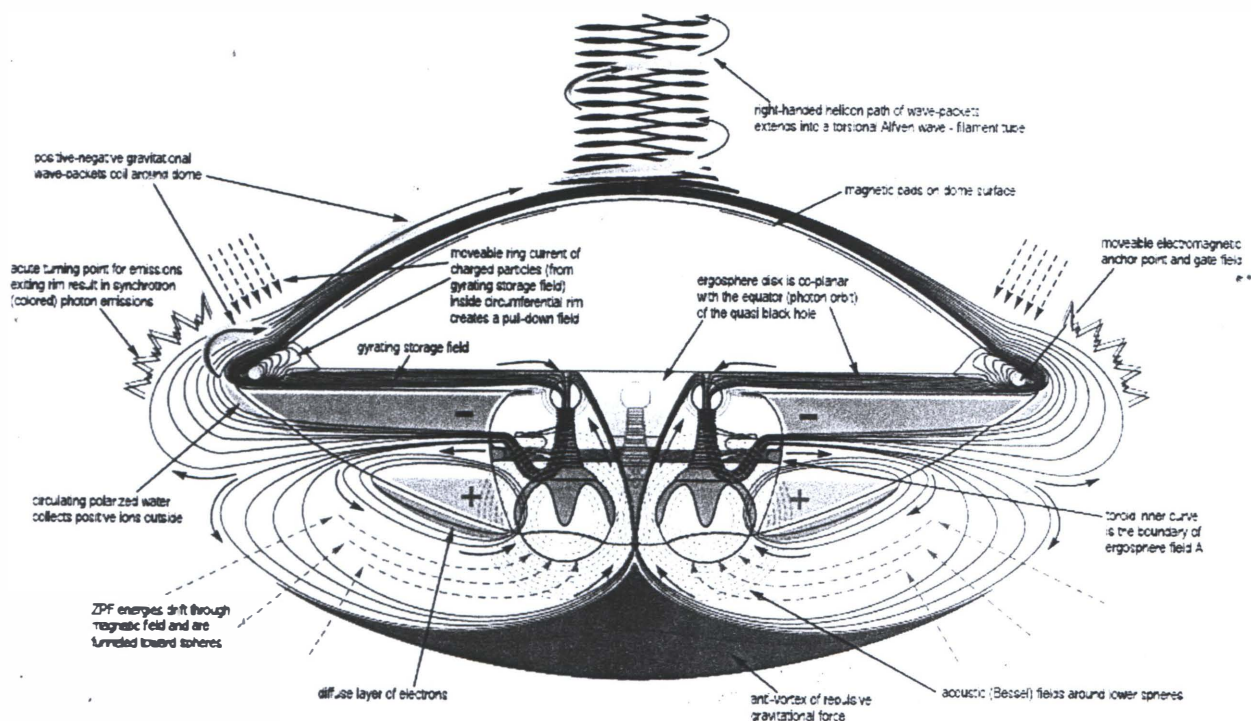
<http://>

www.adventuresunlimitedpress.com/proddetail.php?prod=GMDC

<http://www.amazon.com/Gravitational-Manipulation-Domed-Craft-Propulsion/dp/1931882916>

Jag tycker det här är ett stort verk, så köp boken och stöd därigenom forskaren/författaren.

Svante Lilja
Ordförande STUFO

Fältundersökare på kurs

Så var det dags igen för Fältundersökarkursen på Barkens konferenscenter i Dalarna! Förhoppningarna var stora, eftersom Clas Svahn alltid har roliga saker på schemat. Färden upp till Barken blev kallare och kallare, allteftersom snön började falla, men det gick ganska bra och GPS:en hittade vägen, även om skyltarna började bli igen-snöade.

Vi kom till Barken ganska tidigt, så det blev till att utnyttja massagestolen på övervåningen efter bilkörningen och deltagarna droppade in efter hand. Så följde middag och samkväm där allt mellan himmel och jord (!) diskuterades.

Lördagmorgonen var nästan osannolikt vacker med massor av minusgrader och två decimeter nysnö. Till råga på allt travade en räv förbi! Det såg nästan ut som Hötorgskonst, fast i verkligheten!

Några var nybörjare och kändes försiktigt på pulsen om sina åsikter men även UFO-Sveriges X-ordförande dök upp. Kul att få lite kontakt bakåt! Programmet drar jag inte, mer än att det var intressant, bortsett från att undertecknad hade ett föredrag om förhörsteknik, något jag har mer än 30 års erfarenhet av. Konstigt nog verkar det ha mottagits positivt?!

En betydande del av tiden gick åt till att diskutera UFO-Sveriges policy versus den internetdebatt som förts mellan UFO-Sverige och Soultravel. Kontentan var väl att företrädarna för UFO-Sverige hanterat saken mycket väl och att de bemött kritiken ytterst sakligt och

väl samt att den inslagna vägen bör fortsättas. Fakta är FAKTA och det är just vad fältundersökning gäller!

En personlig kommentar: Jag tycker det är lite tråkigt att det skall vara så svårt att få utbildade fältundersökare att faktiskt våga/ vilja göra vad utbildningen går ut på, nämligen göra fältundersökningar! Man kan sitta och läsa inrapporteringarna och lägga dessa till handlingarna, men om man inte undersöker vad som ligger bakom observationerna kommer vi ju inte vidare?

Mycket kan förklaras direkt, som så kallade UFO-ballonger som jag förmodar att alla vet vad det är, eller lysraketer, strålkastare med mera, men likväl kvarstår en del observationer som bör undersökas. Det KAN faktiskt finnas Gröna/Grå Gubbar därute, eller naturfenomen som bör dokumenteras ordentligt!

Det är inte så svårt att ringa upp en observatör och kanske klara upp observationen direkt

och vid Barken-kursen lärns ju ut hur man hanterar databasen. Om man behöver göra ett hembesök hos observatören är det en klar fördel att vara två! Dels får man ett bollplank, det en missar hör kanske den andre som har andra infallsvinklar och kunskaper, dels vet man ju inget om observatören så därför hamnar man inte i en situation som kan bli besvärlig, om man exempelvis kan förklara den Fantastiska Upplevelsen observatören hade med att det helt enkelt var Jupiter eller UFO-ballonger och därmed göra observatören djupt besviken över att det inte var en Närbkontakt!

Vore det inte trevligt att på vår hemsida kunna lägga till: Fältundersökargrupp, namn & telefonnummer, kontakta oss vid observationer i Stockholmsområdet! Kanske vore det lättare att rekrytera nya och intresserade och föryngra kadern om vi kunde påvisa reella aktiviteter när det gäller att undersöka fenomen och observationer?

Kaj Hahne

En riktig fiskehistoria

Ett av de fall som väckte uppmärksamhet när det brittiska försvarsministeriet i våras började släppa tidigare hemligstämplade dokument var Burtoo-fallet. Alfred Bartoo var 77 år när händelsen inträffade 12 augusti 1983. Omar Fowler, ordförande i Phenomenon Research Association med säte i Derby, redogör närmare för fallet i organisationens nyhetsbrev OVNI.

Alfred Bartoo hade varit en ivrig fiskare ända sedan han var pojke, och 12 augusti 1983 tänkte 77-åringen ägna sig åt nattfiske vid Basingstoke Canal i Aldershot i Hampshire.

När Alfred kom till kanalen slog han sig ner på sin favoritplats mitt emot färskvattenutloppet på andra sidan. Här var vattnet klart och det fanns ingen risk att fiskelinan skulle trassla in sig i vattenväxter. Alfred befann sig knappt 100 meter från vägen som här passerade över kanalen på en liten bro.

Allt såg bra ut, det var en lugn och stilla natt. Han borrhade ner sitt paraply i den mjuka jorden och band fast hundens koppel i det. Sedan bredde han ut en gammal överrock på marken som hunden kunde ligga på om den ville.

När han öppnade lådan med fiskeredskapen kunde han höra en klocka i närheten slå ett. Den befann sig nästan en kilometer bort, men i den stilla natten hördes ljudet tydligt.

Alla fiskegrejor var på plats, men Alfred föredrog att vänta till soluppgången när vattnet var lugnt och stilla och vattentemperaturen perfekt. Han satt och tittade ner i vattnet i väntan på

tecken på att fiskarna hade börjat äta.

Trots att klockan var strax efter ett på natten gick det bra att se detaljer på vattenytan. Det fanns inget att göra än, så han tyckte att det skulle sitta bra med en kopp te.

Alfred plockade fram termosen och hällde upp te i sin mugg. Men han började inte dricka, utan satte ner muggen på lådan. Han hade uppfattat ett ljus som rörde sig över himlen. Ljuset växte i styrka och närmade sig honom från söder. Det befann sig ganska lågt på himlen och rörde sig tämligen fort.

Starkt ljus

Alfred tänkte en cigarett och funderade över ljuset. Plötsligt såg han att det svävade 150 meter bort och 100 meter upp i luften! Det började sänka sig ner bakom några träd vid en krök i kanalen. "Det kommer att landa på järnvägsbron!" tänkte Alfred. Men vad var det för något?

Alfred var van vid den lokala flyg- och helikoptertrafiken, men det kunde inte vara något sådant eftersom det flög så lågt och inte hade givit minsta ljud ifrån sig.

Ljuset hade varit starkt lysande, men när det landade

bakom träden avtog det i styrka. Alfred kunde dock fortfarande se flera mindre ljuspunkter på andra sidan träden.

Alfred hade hört talas om ufon men aldrig skänkt dem en tanke. Artiklar i tidningen i ämnet hoppade han över. Han var inte intresserad av deras aktiviteter och i det här skedet hade han fortfarande ingen aning om vad som befann sig runt kröken.

Han kunde de ljusen blinka genom trädgrenarna. Allt var underligt tyst. Plötsligt började hunden morra åt något som närmade sig längs kanalvägen. Alfred kisade in i halvmörkret. Det var tillräckligt ljust för att man skulle kunna urskilja detaljer i den omgivande terrängen. Alfred ansträngde sin blick ännu mer och kunde till slut se att två varelser närmade sig på vägen.

Alla tankar på nattfiske var borta. Vad var det för varelser som kom emot honom? Skulle han släppa hunden? Han beslöt att vänta och fortsatte stirra in i halvmörkret.

Nu kunde han se att det var två människoliknande gestalter, drygt en meter långa, klädda i ett slags overall och med hjälm på huvudet. När Alfred sade åt

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

hunden på skarpen slutade den morra. Figureerna hade stannat bara någon meter ifrån honom. Vad ville de? Alfred och figureerna såg på varandra. Sedan lyfte den ena armen och visade med en rörelse att Alfred skulle följa med honom. Och Alfred gjorde det utan att tveka.

(Senare förklarade han: "Jag har jagat björn, dödat skallerormar och slagits mot vargar i den kanadensiska vildmarken, och jag är inte rädd för något. Jag tänkte att jag var 77 år, så, vad hade jag att förlora. Nej, jag ville se vad det rörde sig om.")

Den lilla gruppen satte sig i rörelse med den ena lilla figuren framför och den andra bakom Alfred. Medan de gick passade han på att ta en närmare titt på dem. De verkade spensliga och bar en grönaktig dräkt i ett stycke utan synliga blyxtlås eller knappar. De bar ett mörktonat visir på framsidan av hjälmen, vilket gjorde det omöjligt att urskilja några ansiktsdrag. De hade inga ficklampor och han lade inte märke till deras händer. Kanske hade de haft handskar på sig.

När de kom fram till kröken i kanalvägen flämtade Alfred till av överraskning. Farkosten hade inte landat på järnvägsbron, utan stod på kanalvägen. Den var stor, metallisk och rund. Dittills hade Alfred betraktat ufon som "rena tramset", men nu stod en utomjordisk farkost framför honom. Han var mer nyfiken än rädd, och han tänkte för sig själv: "Man kan bara dö en gång."

In i farkosten

Figuren i spetsen hade nått fram till vänster sida av farkosten, där en steg med räcken på ömse sidor ledde upp till en dörröppning. Alfred följde efter. Han uppskattade farkostens storlek till 15 meter. Han var osäker på hur den stod uppställd, men trodde att den hade någon form av skenor undertill.

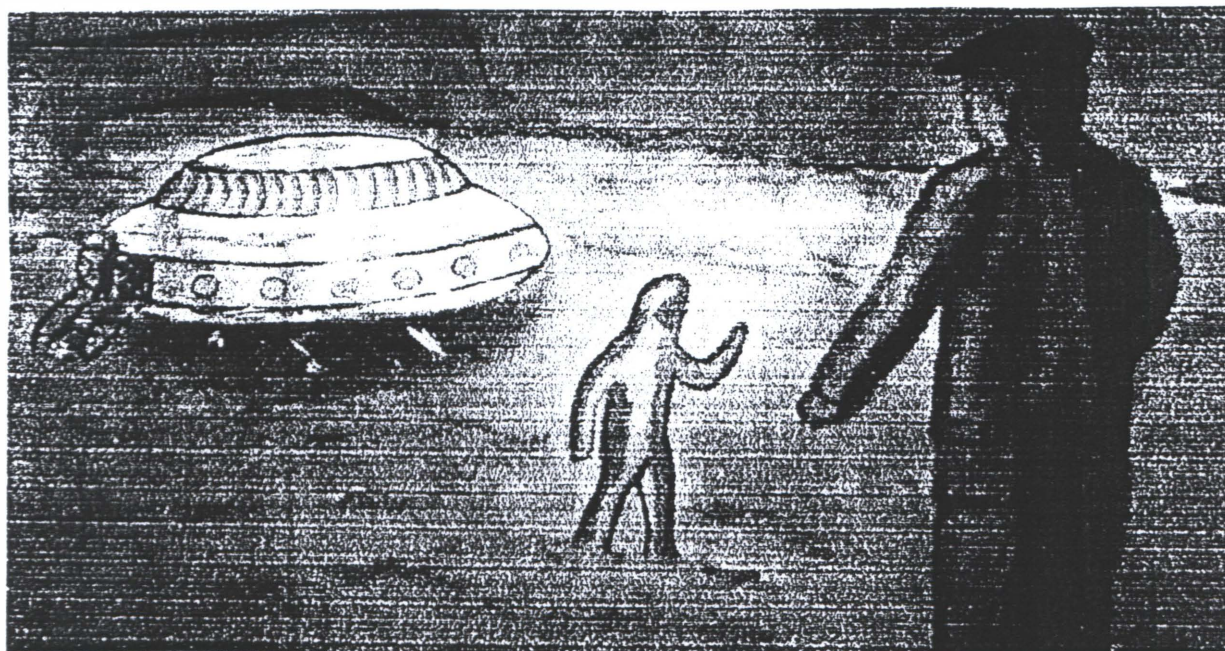
Alfred lade märke till en rad upplysta "fönster" runt om farkosten och kunde också se en kåpliknande konstruktion upptill. Han gick uppför stegen till ingången och fick ducka något när han gick in.

Den första gestalten gick igenom en korridor och in i ett rum på andra sidan. Farkosten var

endast svagt upplyst inuti, och Alfred kunde inte förstå var ljuset kom från. Den första gestalten hade försvunnit in i rummet och den andra stod i dörröppningen. Alfred stod stilla och såg sig om. Rummet verkade vara tillverkat av något mörkt material, men det var svårt att se på grund av det svaga ljuset. Rummet tycktes vara sexkantigt med stora paneler längs väggarna. En av dem måste ha varit den skjutdörr som den första figuren hade gått in genom. Alfred hade hört ett sådant ljud när han gick in i farkosten. Han lade också märke till en stor pelare som var drygt en meter i diameter. Till höger om pelaren kunde han se ytterligare två figurer som stod bredvid ett slags Z-format handtag. Han fick intrycket att det var en kontrollpanel.

Det måste ha funnits ett ljudabsorberande material på golvet. Det var lågt i tak, och trots det svaga ljuset kunde Alfred se att hela konstruktionen var ytterst avancerad. Det fanns inga tecken på skruvar, muttrar och svetssömmar. Alfred tyckte att "det var jökla snyggt gjort".

Alfred var fortfarande inte rädd, men han var inte längre

Så här menar en tecknare att Alfred Bartoos möte med rymdskeppet kan ha gått till.

Alfred pekar själv ut platsen där rymdskeppet landade.

samme person som upplevt äventyr med farliga djur i Kanada. Han var i dålig fysisk form och åren hade tagit ut sin rätt. Flera ådror i hans kropp hade ersatts av plaströr och hälsan var inte den bästa.

Flera minuter förflöt och det var svårt att säga hur länge Alfred hade stått där. Han väntade tålmodigt tillsammans med sin lilla följeslagare tills en röst någonstans i farkosten uppmanade honom att ställa sig under det bärnstensfärgade ljuset. Alfred var säker på att han faktiskt hörde rösten och att det inte var en telepatisk instruktion: "Den talade ett slags bruten engelska."

Alfred kunde inte se något bärnstensfärgat ljus någonstans, men när han tog ett steg åt höger upptäckte han att ljuset hade dolts av pelaren i rummets mitt.

Det bärnstensfärgade ljuset lyste från en glödlampa på väggen strax under taket. När han gick genom rummet för att ställa sig under ljuset märkte han på nytt att det inte hördes något när han rörde sig över golvet. Alfred gick fram till glödlampen och ställde sig under den med ansiktet riktat mot väggen. Framför honom fanns en stor panel som verkade ingå i rummets konstruktion.

Han stod där stilla och undrade vad som skulle ske härnäst. Efter flera minuter hördes rösten på nytt: "Hur gammal är du?" Alfred svarade att han skulle fylla 78. Det blev tyst igen och Alfred fortsatte att vänta.

För gammal

Rösten uppmanade så honom att vända sig om. Alfred gjorde det, samtidigt som en massa frågor virvlade runt i skallen. Vad var det för panel och vilket var syftet med det bärnstensfärgade ljuset? Hans funderingar bröts av vad som visade sig vara en sista uppmaning: "Du kan gå, du är för gammal och skröplig för att passa våra syften."

Den sista uppmaningen

räckte för att Alfred skulle besluta sig för att ge sig av. Han gick till utgången och började gå nerför stegen medan han höll sig i räcket. Hans hand kände en liten knyck i räcket på två ställen och tänkte att det måste vara teleskopiskt.

När Alfred hade avlägsnat sig ett trettiotal meter stannade han till och vände sig om. Han hann knappt studera farkosten förrän den började brumma ungefär som en generator. "Kåpan" upptill började rotera motsols. Samtidigt började ett klart ljus skina från farkostens undersida och den lyfte från marken. Då lade Alfred märke till att landningsstället bestod av två skenor under farkosten.

Det skarpa ljuset från den metalliska ytan lyste upp buskar och träd längs kanalen medan farkosten steg uppåt. När den var 100 meter över marken sköt den plötsligt iväg mot sydväst och försvann till slut.

Tystnaden föll igen. Alfred stod stilla en stund innan han började gå därifrån. Var det en dröm, eller hade det verkligen hänt? Om han hade varit friskare, hade han då stått här nu?

Alfred beslöt sig för att det hade hänt, men han tänkte inte låta det förstöra hans nattfiske! Han började gå mot platsen där han hade lämnat fiskeredskapen och hunden.

Redskapen och hunden var på plats, men teet var kallt. Han drack ändå upp det och började sedan fiska. Han fick tre sarvar, fem mörtar och en sutare, medan en stor karp slet sig från kroken. Han var hemma igen klockan ett på eftermiddagen.

Alfred sade så här om sin upplevelse: "Jag åkte dit för att ha ett trevligt nattfiske och tänkte inte låta något sådant påverka det. Himlen kunde för fan ha ramlat ner, jag skulle ändå få fortsatt fiska!"

Efter mötet låg Alfred sömlös många nätter. I augusti 1984, ett år efter händelsen, hade han tappat tio kilo. Därefter försämrades hans hälsa gradvis.

Innan han dog 31 augusti 1986 uttryckte han en önskan att bli begravd under en liggande gravsten. Han var tydligen orolig för att "någon" skulle hämta hans kropp efter begravningen...

*Översättning och bearbetning:
Stefan Roslund*

Utomjordiingarna tiger fortfarande

Jakten på planeter i främmande solsystem är den mest framgångsrika forskningsgrenen inom hela astronomin just nu.

Och i veckan skördade planetjägarna nya stora framgångar: för första gången har de lyckats fånga så kallade exoplaneter på foto – inte bara en planet utan fyra stycken.

En kanadensisk grupp har fotograferat en exoplanet som cirklar runt stjärnan Formalhaut, 25 ljusår bort från oss på jorden.

En grupp från USA har fotograferat ett helt system på tre exoplaneter som cirklar runt en stjärna kallad HR8799, 130 ljusår bort från oss.

VETENSKAP
**KARIN
BOJS**

Den förra avbildades i vanligt synligt ljus av rymdbaserade teleskopet Hubble, den senare i nära-infrarött ljus av teleskopen Keck och Gemini på Hawaii.

De senaste femton åren har astronomer hittat över tre hundra exoplaneter. Men tidigare har de bara kunnat använda indirekta mätmetoder – först nu har de verkligen kunnat se de främmande planeterna.

Det är framför allt två frågeställningar som gör planetjakten vetenskapligt intressant. Båda är grundläggande för synen på

vår plats i universum.

Den första handlar om hur planeter bildas. Man vet att nya stjärnor bildas i mitten av ett diskliknande stoftmoln. Gravitationens lagar gör att stoftet här och där klumpar ihop sig, och så småningom bildas också planeter.

Veckans fynd ökar kunskapen om hur det går till, mera exakt.

Den andra frågan gäller om det finns liv på andra ställen än här på jorden. Här är veckans fynd inte till någon hjälp. Det krävs i stället planeter som ligger inom en "beboelig zon". De måste ligga lagom långt från sin stjärna, vara lagom stora och hålla lagom temperatur, så att eventuellt vatten håller sig kvar på ytan flytande.

Visst finns det spektakulära projekt, som SETI, som söker kontakt med intelligenta utomjordingar. Men merparten av forskningen om liv i rymden letar efter betydligt mer primitiva organismer. Förhoppningsvis utsöndrar dessa utomjordingar syre och koldioxid, som skulle gå att upptäcka med rätt instrument.

Och om astronomerna lyckas hitta utomjordingar uppstår nya frågor: Är det samma liv som har transporterats mellan olika himlakroppar? Kom livet hit till jorden åkandes i en meteorit eller komet?

Eller har någon sorts liv uppstått många gånger på olika ställen?

Forskare försöker kartlägga vilka biokemiska förutsättningar som krävs för att livet ska komma i gång, som reportaget här intill beskriver. De tvistar om mycket, bland annat om huruvida hönan eller ägget kom först, eller rättare sagt ämnesomsättningen eller arvsmassan.

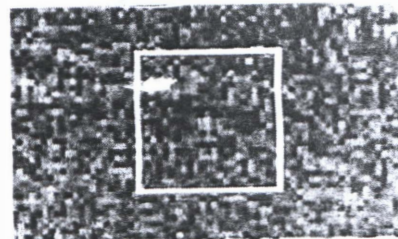
En del forskare försöker, precis som i Stanley Millers klassiska experiment, att härma den miljö som fanns på den tidiga jorden för att se hur små molekyler kunde sättas ihop till en organism med förmågan att försörja sig och föröka sig.

Den amerikanske forskaren Craig Venter gör tvärtom. Han utgår från den minsta nutida bakterie han kan hitta och slår ut i en gen i taget för att se vad som är livets minimikrav. Nu är han i full färd med att bygga upp en sådan miniorganism på konstgjord väg.

Snart kommer han nog att slå till med rubriken: "Nytt liv skapat i laboratorium".

Men det blir ändå bara en liten pusselbit. Än återstår mycket forskning för att lösa livets gåta – både i rymden och på jorden.

karin.bojs@dn.se 08-736 12 34

Den nyupptäckta planeten Fomalhaut b kretsar kring sin moderstjärna.

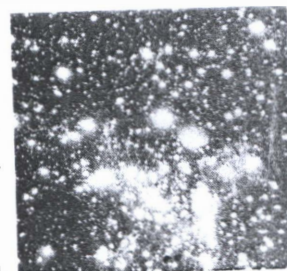
FOTO: NASA

DN 16/11 2008

Teleskop avslöjar Vintergatans svarta hål

Tyska forskare har presenterat det hittills bästa beviset för att det finns ett supermassivt svart hål i Vintergatans centrum. Med hjälp av teleskop vid Europeiska sydobservatoriets anläggning i La Silla i Chile. Atacamaöken har de under 16 år studerat 30 stjärnor som rör sig i en bana i närheten av det förmodade hålet, som kallas Sagittarius A.

DN
Källa: ESO | Vintergatans centrum.

DN 17/12 2008